

definovali. Bez konkrétních vyčíslení dopadů lze přitom s jednotlivými návrhy opatření těžko pracovat.

p. Pelán upozornil, že model v této podobě neobsahuje určité konsekvence souvisejících důsledků jednotlivých opatření, například dopady do trhu práce nebo změny demografického chování. Uvedl, že je zbytečné se na to ptát přes tento model, protože nám z principu nemůže na některé z těchto otázek odpovědět.

p. Vostatek k tomu rovněž uvedl, že pro vyčíslení některých dopadů nemá smysl model používat, protože na to není zkonstruován.

Závěry k dalšímu postupu kvantifikací

Mikrosimulační model pro pojistně matematické vyhodnocování dopadů navrhovaných opatření pracuje pouze s jednotlivci a vzhledem k používané datové základně neumí zatím korektně pracovat s domácnostmi. Plně tak vyhovuje potřebám, pro které byl dosud používán, ale nevyhovuje některým potřebám, které jsou na něj nyní v rámci odborné komise a PT3 kladeny. Jeho případné úpravy pro tyto potřeby se ukázaly jako výrazně složitější, než odpovídalo původním odhadům. Lze jej proto nyní použít pro vyčíslení pouze některých navrhovaných opatření. Pro vyčíslení jiných opatření bude vhodnější jiné metody s využitím dat, která nabízí ČSÚ (např. databáze SILC), případně z dalších zdrojů rezortních statistik MPSV a případně také z resortních databází a informačních systémů.

2. Diskuse k návrhům opatření pro předložení do odborné komise

p. Potůček uvedl, že výstupy PT3 by měly být rozeslány v neděli (členům a spolupracovníkům OK). Rozlišil tři formy takových výstupů:

- a) Návrhy, které PT3 zformuluje v podobě, u které je možné očekávat konsensuální přijetí OK a tím pádem posunuty směrem k vládě
- b) Témata, která ještě nejsou zralá pro jejich přetvoření do formy takových návrhů, ale jsou relevantní k práci PT3, aby bylo jasné, v čem bude tým dále pokračovat
- c) Co se nám zdá jako relevantní k možným případným změnám v širším kontextu sociálním a ekonomickém.

Tento podklad potřebujeme dnes dodiskutovat.

p. Hampl upozornil, že pro některé návrhy PT3 je potřeba ještě zpřesnit odhady kvantifikací. Dále připomněl, že cíle navržených opatření jsou následující - dosažení vyšší spravedlnosti pro rodiny s dětmi, pokrytí životních potřeb a zachování životní úrovně důchodců a rodin s dětmi, zmírnění systémových nástrojů v důchodovém systému, motivujících k bezdětnosti. Upozornil na potřebu diskutovat možné další zdroje systému. Uvedl, že opatření, která doporučujeme, jsou opatření prorůstová a měla by pomoci ženám vrátit se na trh práce po mateřské dovolené v kombinaci s částečnými úvazky. Hlavním cílem všech těchto opatření by měla být stabilizace I. pilíře.

2a. Diskuse ke společnému důchodovému pojištění manželů

p. Hampl upřesnil, že v návrhu se počítá s tím, že by důchodové nároky byly postupně zaznamenávány. Důchod by byl vypočten v době dosažení důchodového věku, tedy sčítat MPSV ČR, Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2; web: duchodova-komise.cz

a dělit dvěma se bude za konkrétní společné roky až při odchodu do důchodu. Takto to také bylo ověřováno v rámci mikrosimulačního modelu MPSV. Uvedl, že je snaha o co nejjednodušší administraci. Společná evidence bude ukončena v případě rozvodu, smrti či odchodu do důchodu jednoho z manželů.

p. Vostatek doporučil počítat sdílené nároky až ve chvíli, kdy jsou oba z páru v důchodovém věku (proto „společná penze“). Dále zopakoval své dříve deklarované přesvědčení, že bychom měli racionalizovat penzijní systém. Prvním krokem by mělo být odbourání vdovských a vdoveckých důchodů. Sdílení penzijních nároků by pak bylo kompenzačním opatřením, ne naším cílem (tj. doplňkové opatření k likvidaci vdovských a vdoveckých důchodů). Doporučil přejmenovat opatření na „sdílení vyměřovacích základů“. Vyjádřil názor, že takové opatření by mělo smysl jen v případě smrti jednoho z partnerů. V případě rozvodu by to měly řešit soudy.

p. Škorpík upozornil, že nejde pouze o sdílení vyměřovacích základů, protože součástí návrhu je i to, že by mohly vzniknout i nové nároky. Tedy nejde jen o sdílení nároků. V případě, že jeden z páru nárok sám o sobě nemá a sdílí pojištění s partnerem, který nárok má, bude to pro systém znamenat vznik zcela nového nároku.

p. Potůček upozornil, že co se týče eliminace vdovského a vdoveckého důchodu, už bylo domluveno, že je zatím rušit nebudeme. Doporučil diskutovat, zda navrhneme toto opatření jako povinné, či dobrovolné. Vyjádřil názor, že na základě diskuse z konference se zdá, že širší podpoře se těší spíše varianta dobrovolného sdílení. Vzněl dotaz, zda má toto řešení podporu i na půdě PT3.

p. Rusý doporučil navrhnout toto opatření pro manžele povinné. Je to opatření, které bude chránit ženy, které jsou v páru méně příjmové. Tento názor podpořil argumentem, že příjem za dobu manželství spadá do společného jmění a mají na něj právo oba manželé, tedy i nároky spojené s tímto příjmem by měly být sdílené.

p. Potůček upozornil, že je možné opatření zúžit na páry pečující o nezaopatřené děti. Případně zvážit variantu s opt-outem.

p. Zrcek se zeptal na techniku výpočtu důchodu v případě zavedení sdílených základů. Je v návrhu obsaženo, že z titulu manželství budou vznikat nové nároky? I pro ty, kteří se nijak nepodíleli na sociálním pojištění? Tedy například i v případě ženy, která celý život „nepracovala“ a byla ženou v domácnosti?

p. Škorpík uvedl, že výsledek dosavadní diskuse směřoval k tomu, že oba z manželů dostanou tu nejvýhodnější variantu (pro oba z nich). Přičemž dodal, že doba pojištění je hodnocena lépe než vyloučená doba.

p. Vostatek vyjádřil názor, že nemůžeme z jednoho nároku udělat dva nároky (pokud jde o roky pojištění). Vedlo by to k jednostrannému zvýšení nákladů na důchody. Dále zopakoval, že máme špatný systém, který je třeba zreformovat.

p. Zrcek uvedl, že nemusí jít o jednostranné navýšení výdajů, záleželo by na výši jednoho důchodu.

p. Hampl zopakoval, že konkrétní řešení situací bylo testováno v rámci mikrosimulačního modelu MPSV. Tyto situace jsou relativně hodně přesně popsány tabulkou sdílení pojistných a náhradních dob a způsob počítání vyloučených dob. Nicméně tato tabulka není žádné dogma a lze ji ještě v přípravné fázi legislativního procesu případně dále upravovat a propočty dopadů zpřesňovat. Návrh vede do budoucna k určitému mírnému nárůstu výdajů důchodového systému.

Závěry ke společnému důchodovému pojištění manželů - sdílení vyměřovacích základů manželů

Opatření bude doporučeno OK pro další zpracování v legislativním procesu. Cílem opatření je zajistit spravedlivý důchod pro oba manžele prostřednictvím společného sdílení vyměřovacího základu pro výpočet důchodu.

Způsob řešení:

- Zavést sdílení vyměřovacích základů pro výpočet důchodů mezi manželi, tj. rozdělit sloučený vyměřovací základ na půl mezi oba partnery.
- Zajištění administrace prostřednictvím každoročního záznamu nároků na společný důchod prostřednictvím evidenčních listů důchodového pojištění každého z manželů včetně uplatnění vyloučených dob, což umožní stabilní a přehledné řešení i v podmínkách současného nestabilního rodinného prostředí. K ukončení sdílení vyměřovacích základů by došlo například rozvodem nebo odchodem jednoho z manželů do důchodu. K započítání takto evidovaných společných vyměřovacích základů by došlo až v okamžiku podání žádosti o důchod při výpočtu výše důchodu.
- V rámci manželství by společné sociální pojištění vzniklo automaticky povinně, tedy podobně jako společné jmění manželů. Analogicky s tímto institutem by mohlo být i právním úkonem alternativně zrušeno.

Pracovní tým zatím navrhuje uplatnit toto opatření pouze pro osoby žijící v manželství a registrovaném partnerství.

2b. Diskuse k návrhu narovnáání pojistných odvodů parametrizací sazeb s ohledem na zásluhy pracujících rodin s dětmi

p. Potůček připomněl, že na půdě OK panuje shoda na tom, že sociální systém znevýhodňuje rodiny s nezaopatřenými dětmi a že z čísel to vychází dost jednoznačně. A teď jde o to, co s tím. Shoda je také na tom, že teď by se měla ta disproporce alespoň nějakým způsobem trochu narovnat, protože teď není čas na nějaká radikální řešení. Měli bychom hledat souběžně obě řešení, jak v důchodovém systému, tak mimo důchodový systém. Vyjádřil názor,

že hlavní způsob řešení tohoto problému leží hlavně mimo důchodový systém, ale neměli bychom se zříkat té možnosti ani v důchodovém systému, když na tom rodiny jsou tak bledě, jako ve skutečnosti jsou. A to minimálně i kvůli symbolickému významu takového opatření). Doporučil zároveň vrátit se k univerzálním přídávkům na děti, což je velmi efektivní forma distribuce směřující přímo k rodinám s dětmi.

p. Vostatek vyjádřil názor, že pojištění nelze diferencovat podle počtu dětí. A upozornil, že takové opatření žádná země nemá, tedy ani není prověřené.

p. Pelán připomněl, že široká shoda je na tom, že cílem opatření je snížit zmírnit systémová omezení, která demotivují rodiny mít děti. Debata je o tom, jaké má být to opatření. Připomněl, že podobné opatření se ve Francii aplikuje na daň ze mzdy společným zdaněním rodin vydělením podle počtu členů a že tam to dobře funguje, ale že to není na procentech pojistného. Nicméně to pojistné je tam podstatně menší část zdanění práce, podstatná část je na dani z příjmu a ta daň z příjmu je progresivní a proto to má celé smysl. Shoda je na tom, že je potřeba s tím něco udělat, ale není zatím úplná shoda na tom, jestli to má být přes důchodový systém.

p. Linhart ohledně narovnání odvodů (zvýšení pro bezdětné, snížení pro rodiče) doporučil nepředkládat tento návrh ještě k projednání OK a doporučil jej k diskusi v dalším roce. Vyjádřil názor, že rodinám by nejvíc pomohlo společné zdanění, které už tady bylo a velice dobře se osvědčilo a dětem to nejvíce pomohlo.

p. Pelán reagoval, že jedna věc je možnost plošných univerzálních přídávků na děti tak, jak u nás dříve byly, protože dnes vlastně ty přídávky jsou jenom pro ty, kteří žijí převážně z dávek (ať je dostanou, to je v pořádku), ale většina pracujících rodičů na ně nedosáhne. Dokonce je to do značné míry demotivující ve chvíli kdy by měli dostat o něco víc, protože by pak na tyto přídávky nemuseli dosáhnout. S takovým konkrétním případem se setkal. Doporučil místo přídávků jít spíše cestou zvyšování daňových odpočtů za dítě. Je to důležité i psychologicky - peníze se rodině nedarují, jen se jí nechají. U přídávků se někde musí vzít z daní a poslat. Tady se rodině rovnou nechají. Plošné přídávky tady byly a lze se k nim vrátit. Podobně fungující opatření je daňový bonus. Ty jsou pro všechny stejné, jsou tedy výhodnější pro ty s nižšími příjmy, ale nejsou už tak zajímavé pro ty s vyššími příjmy. Procento pojistného má tedy svou logiku v tom, že je to výhodné procentuálně – takže je to výrazně zajímavější pro ty se středními příjmy, kteří jsou nejvíce demotivováni mít děti. Zároveň to pojistné má zásadní rozsah ve zdanění práce, takže ty samotné změny na daních mají pro rodiny s dětmi malý dopad.

p. Potůček doporučil z hlediska terminologie hovořit spíše o univerzálních přídávkách na děti než o plošných. A doporučil pokračovat v podpoře rodin v obou systémech.

p. Rusý vyjádřil názor, že přídávky na děti a daňové zvýhodnění jsou duplicitami. Lepší by bylo vybrat si jen jedno z těchto opatření. Progresivní zdanění má smysl, pouze pokud se bude danit i s dětmi – tedy francouzský model.

p. Vostatek navrhl co nejdříve zavést univerzální přídavky na dítě ve výši 2 000 Kč měsíčně a nahradit jimi daňové zvýhodnění. Daňové zvýhodnění by totiž mělo být provázeno odpočty od daňového základu, což není. Upozornil, že důchodci pečující o děti nemají nárok na daňové zvýhodnění, protože neplatí daň z příjmu, což by jim mělo být kompenzováno jinou cestou (např. formou výchovného).

p. Hampl upozornil, že univerzální přídavky na děti by byly výhodné v tom, že nevytvářejí past nezaměstnanosti a zároveň by se mohl výrazně zjednodušit systém spojený s jejich administrací, pokud by nebyly testovanou dávkou. Pokud jde o pojistné odvody, klíčovým problémem je to, že sociální systém je hlavní zátěží zdanění práce a proto je celkový dopad na rodiny prostřednictvím pojistného největší. Na příkladu Francie demonstroval, že ucelená rodinná politika skutečně vede ke zvýšení natality.

p. Hampl následně poprosil přítomné o vyjádření stanoviska k diskutovanému opatření s tím, že je potřeba se přidržit mandátu komise a tím je navrhopvat opatření v rámci důchodového systému s tím, že v tuto chvíli nelze očekávat průchodnost zásadních systémových změn v rámci důchodového a daňového systému. Ty budou diskutovány teprve v následujícím roce s výhledem případné možné realizace v dlouhodobějším horizontu, pokud na nich bude politická shoda. Rodinám je potřeba pomoci rychle a už se o tom diskutuje přes deset let a více. Fungování systému je přitom založeno na dětech. Bez dětí systém nebude fungovat, jsou jeho nedílnou součástí. Dost těžko je možné řešit problém systému bez zohlednění dětí. Pro rodiny by toto mělo velký význam, protože právě zatížení pojistnými odvody je pro ně vysoké, a proto by ten dopad byl významný a zároveň vzhledem k procentickému dopadu zásluhový. Změny by byla z hlediska provedení dokonce jednodušší než společný vyměřovací základ manželů. Nevznikly by při tom žádné nové zásadní procesy – šlo by o úpravu procesů již existujících.

p. Vostatek poznamenal, že téhož efektu se dá dosáhnout jinými daňovými nástroji v podobě daňových slev. Doporučil toto opatření nenavrhovat.

p. Rusý podpořil návrh daňového zvýhodnění rodičů a také zvýhodnění v rámci pojistného. Je možné sloučit daně a pojistné. Odmítl vysoké univerzální přídavky. Upravit sociální pojištění i francouzský model zdanění jednoznačně podpořil. Zároveň podpořil náhradu za daňové zvýhodnění na děti pro důchodce. Upozornil, že klíčovým prvkem, systému je bonifikace výše důchodů za děti, protože to je nezbytný stabilizující prvek systému. Požadavky na výdaje důchodového systému tak budou odpovídat zdrojům plateb. Více dětí umožní pokrýt požadavky vyšší důchody, méně dětí bude zároveň znamenat nižší požadavky na důchody.

p. Hampl upozornil, že zohlednění dětí v důchodu je důležité opatření z hlediska stability systému, ale zatím je stále ve dvou zásadně odlišných variantách (asignace a koeficienty) a není připravené k předložení. Doporučil ale předložit návrh na slevu v rámci pojistného systému závislou na počtu dětí.

p. Vostatek upozornil na existenci početné skupiny pečujících důchodců. Těm by přídavky mohly pomoci.

pí. Michalová vyjádřila názor, že přídavky nemotivují rodiče k práci. Dále uvedla, že je třeba vydat signál, že děti jsou pro společnost důležité. Přídavky na děti jsou nyní chápány jako sociální dávka. Narovnání pojistných odvodů v kombinaci s daňovým zvýhodněním podporuje, protože zaprvé ponechávají peníze v rodinách -tedy tam, kde vnikají. Nevybírají se a pak se tam zase nevracejí. A zadruhé dávají společenský signál o tom, že rodina a děti nejsou jenom soukromou záležitostí a že děti, přestože si je pořizujeme v rámci nějaké soukromé životní strategie, jsou také významným společenským fenoménem. Ta společenská zpráva je na tom významná. Pokud by však přídavky na děti byly využity v kombinaci s dalšími opatřeními a nebyly to sociální dávky, ale byly to dávky skutečně společenského významu, říkáme tím, že péče o děti v rodinách je společensky významná aktivita, tak to taky má svoji cenu. Ale nesmí se z toho dělat sociální chudinské dávky. Musí z toho být zřejmé, že rodinná politika má svoji odlišnou samostatnou funkci. Jde o to oddělit sociální dávky a rodinné dávky, které ukazují na to, že rodina tu má svoji společenskou funkci a cílem těchto dávek je umožnit naplňovat rodinám tuto funkci a nikoli je zachraňovat od nějakého sociálního dna.

p. Kaisrlík upozornil, že ačkoli je francouzský model velmi inspirativní a dobrým příkladem hodný následování, tak by v tuto chvíli znamenal příliš mnoho změn v systému daní a pojištění. Naopak doporučil postupovat drobnými krůčky. Vyjádřil se proti univerzálním přídávkům na děti, lépe je tyto peníze nechat rodičům ve formě daňového zvýhodnění a daňových bonusů. Současný systém daňových bonusů navrhl zachovat, a případné další navyšování částky daňových bonusů by podpořil. Upozornil, že by navrhovaná opatření neměla navyšovat zdanění práce (aby zůstala zachována výše superhrubé mzdy). Hlavní signál má být takový, aby byla zřejmá zásluha pracujících rodičů nejen v odvodu pojistného, ale i v podobě výchovy dětí. Doporučil parametrické změny odvodů pojistného. Zvýšit základní sazbu na straně zaměstnance a postupně podle počtu dětí snižovat pojistné odvody. Odvod na straně zaměstnavatele neměnit. Tak jak je to navrženo. Nemusí to být rovnoměrně za každé dítě. Za druhé a pak za třetí a další to může být více.

p. Linhart doporučil nenavrhovat bod číslo dva (diferenciaci pojistného dle počtu dětí). Vše související s rodinami a s dětmi doporučil řešit mimo důchodový systém. Jinak všechny zde zmiňované způsoby mohou být použity. Zdůraznil svůj názor, že rodinám s dětmi se má pomáhat ve chvíli, kdy mají rodiny děti, ne v období důchodu.

p. Rusý upozornil, že to je filozoficky něco úplně jiného. Nejde vůbec o to v rámci důchodového systému pomáhat rodinám s dětmi, ale vybudovat stabilní první pilíř, který je závislý na dětech, a proto je tam nutné ty děti a tuto systémovou vazbu zohlednit. Bez toho nemůže být první pilíř stabilní. Důležité je právě to zohlednění dětí v procentní výměře důchodu, protože když bude v důchodu generace, která vychovala málo dětí, tak náklady prvního pilíře půjdou zároveň s tím dolů. A pokud bude v důchodu generace, která bude mít více dětí, tak nároky na důchody budou velké, ale bude tady zase dostatečně silná aktivní generace, která tyto požadavky bude schopná pokrýt a bude schopna ty důchodce uživit. To je ta zásadní stabilizace systému – a bez toho to není možné. Řešení je v diferenciaci výše důchodů. Pokud se teď schválí přechod na systém bonifikace důchodů za děti a ten systém se doplní kapitálovým spořením pro bezdětné a jednodětné, tak ten systém bude stabilizovaný.

p. Pernes doporučil zavést parametrickou změnu sazby pojistného - nejvyšší u bezdětných, s počtem dětí snižovat. Upozornil, že je nutné propočítat návrh tak, aby byla zachována rozpočtová neutralita. Návrh doporučil předložit až poté, co to bude spočítáno. Zopakoval požadavek, že je potřeba to dobře propočítat a musí to být rozpočtově neutrální. Dále doporučil zavést bonus v důchodu za počet dětí (ale vázat jej na existenci ekonomické aktivity dětí, které jsou v pracovním procesu a které financují důchodový systém.

p. Rusý - upozornil, že dnes je běžnou praxí, že v době odchodu do důchodu dítě ještě studuje. Zároveň je vysoká korelace mezi prací rodiče a prací dítěte. Odhaduje až 85 %. Takže, když to přenesete na tu pracovní aktivitu rodiče, tak je velmi pravděpodobné, že i to dítě bude pracovat.

p. Hampl – k tomu dodal, že toto téma už jsme mnohokrát diskutovali a že vazba výše procentické části důchodu na počet dětí je řešení velmi podobné zmíněným asignacím a kterých hovoří pan Pernes právě proto, že děti, které vidí své rodiče pracovat, budou s téměř stoprocentní jistotou také pracovat, a navíc je tato zásluhovost přímo vázána na pracovní aktivitu rodiče a jeho vlastní osobní zásluhy. Daleko více to tedy zohlední zásluhu rodičů, že si část svého příjmu odřekli a investovali ji do nákladů na výchovu svých dětí. Proto ti, kteří nepracují a mohou mít případně snahu sociální systém zneužívat, tak ti z tohoto opatření nebudou mít žádný užitek, nebo jen velice malý, protože budou mít tu zásluhovou procentní sazbu velice nízkou.

p. Hampl – dále uvedl, že klíčové je to, zda se nám do rozeslání podkladů pro odbornou komisi podaří získat odpovídající odhady dopadů příslušných variant s takovou mírou přesnosti, která bude relevantní pro politické rozhodnutí s tím, že v rámci následného legislativního procesu bude ještě čas na detailnější prověření dopadů a případné drobné úpravy jednotlivých parametrů nastavení odvodů.

p. Machanec odvětil, že MPSV je schopno dodat přibližná čísla. Odhady budou reflektovat určitá významná omezení modelu MPSV, který domácnosti modeluje zjednodušeným způsobem, a v důsledku toho nejsou děti přiřazeny do domácnosti shodně, jak je tomu ve skutečnosti. Přesnost kalkulace je zákonitě také limitována faktem, že domácnosti jsou v kalkulacích vytvářeny modelově podle statistických ukazatelů počtů osob v domácnostech, neboť přesná evidence vazeb pojištěnců v domácnostech k dispozici není. Dokážeme tedy přesně spočítat pojistné na jednotlivce, dokážeme přesně spočítat slevu, ale protože nemáme rodinné vazby tak nedokážeme zaručit, že tu slevu přiřadíme správnému počtu osob. Tam je ten klíč a tohle neodstraníme. Nemáme databázi MV, kterou bychom propojovali s naší databází důchodců. To není v dohledné době reálné. Můžeme jednoduchými ověřovacími analýzami z různých stran testovat. To omezení znamená, že známe výsledek s nějakou tolerancí, která není fatální, ale není malá. S tím nic v tuto chvíli nenaděláme. Máme výsledky kalkulací tří variant a víme, že tam je určitá chyba, která není úplně triviální, ale máme řádový odhad. Lze tedy odborné komisi říci, že dopad je v řádu od do, tedy v nějakém rozmezí plus mínus několik miliard, takže to číslo, které je pro politické rozhodování potřeba, se přibližně v určitém rozmezí dá určit.

p. Pernes doporučil, že pokud je to takováto přijatelná váha nepřesnosti, tak ta čísla přiřadit jednotlivým variantám čísla a nechat na OK, ať to rozhodne.

p. Kaisrlík vznesl dotaz, zda je vůbec možné dosáhnout shody, pokud je v pracovním týmu taková šíře názorů. Doporučil přednést komisi návrh narovnání transferů prostřednictvím pojistných odvodů s ohledem na zásluhy rodin s dětmi. A nechat to komisi posoudit.

p. Rusý navrhl různé varianty opatření odhadem vyčíslit a nechat na odborné komisi ať opatření posoudí.

Závěry k návrhu narovnání pojistných odvodů parametrizací sazeb s ohledem na zásluhy pracujících rodin s dětmi

Uvažované varianty tohoto opatření budou doplněny o kvalifikované analytické odhady MPSV z hlediska dopadů do rozpočtu tak, aby byly rozpočtově neutrální, a budou předloženy komisi k posouzení. Cílem opatření je částečné narovnání transferů mezi rodinou a společností a zohlednění zásluh pracujících rodičů v podobě investic do budoucí generace plátců daní a pojistného, a to v období faktické výchovy, kdy rodiny prostředky na výchovu dětí nejvíce potřebují. **Opatření předpokládá určitou formu snížení pojistných odvodů rodinám s ohledem na každé vyživované dítě.**

Aplikace opatření předpokládá administraci pojistných odvodů a dokladování u zaměstnavatele na obdobném principu, jako už nyní funguje uplatnění daňového zvýhodnění na děti. Nemělo by tak dojít k významnému navýšení administrativy pro zaměstnavatele.

Způsob řešení:

- Přiměřené zvýšení základní sazby v rámci pojistných odvodů.
- Procentické snížení pojistných odvodů na straně zaměstnance za dítě vyživované ve společné domácnosti se uplatní pro oba rodiče - to je důležité s ohledem na podporu návratu do práce po rodičovské dovolené. Vyměřovací základ pro důchod při tom zůstává v plné výši.

Témata, která ještě nejsou zralá pro jejich přetvoření do formy takových návrhů, ale jsou relevantní k práci PT3

Ostatní návrhy opatření výchozího materiálu k opatřením v rámci PT3, které nebyly v této podobě prodiskutovány a kvantifikovány budou doporučeny k pojednání v následujícím roce.

